

FILIP RADOLOVIĆ

ODVJETNIK • ATTORNEY AT LAW • AVVOCATO • ABOGADO

U Zagrebu, 01.07.2021. godine

Trgovački sud u Splitu
Sukoišanska 6
21 000 Split

Na posl. br.: P-325/2021

Tužitelj: **HOTEL LABINECA d.o.o.** sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, Gradac, Jadranska 2,
OIB: 82215732082

Tuženici: **I. Vlado Pejković** iz Splita, Sv. Spasa 5/A, OIB: 14363790716

II. Adria Fejlesztési Kft. sa sjedištem u Mađarskoj, 1037 Budimpešta, Máramaros út 56.,
zastupano po odvjetniku Filipu Radoloviću iz Zagreba, Bleiweisova 21

III. László Attila Kerekes iz Mađarske, 1023 Budimpešta, Ürömi út. 50., 3. kat., 5. vrata,
OIB: 62718516583

Radi: povrede dužnosti urednog i savjesnog vođenja polsova društva i naknade štete

VPS: -

ODGOVOR NA TUŽBU

3x, punomoć

II. tuženika

I II. tuženik je zaprimio tužbu tužitelja podnesenu u ovom predmetu, te ovime podnosi odgovor na tužbu kako slijedi.

II Prigovor apsolutne nenadležnosti suda u Republici Hrvatskoj; prorogacijska klauzula

II. tuženik prije svega podnosi prigovor apsolutne nenadležnosti sudova Republike Hrvatske te ističe da *osporava i ne pristaje* na međunarodnu nadležnost suda Republike Hrvatske u ovom predmetu.

Naime, iz tužbe tužitelja slijedi da bi se predmetno potraživanje tužitelja prema tuženiku odnosilo na povrat, odnosno, naknadu uplata koje su izvršene od strane tužitelja u korist II. tuženika temeljem Ugovora o suradnji i pružanju usluga sklopljen između tužitelja i II. tuženika dana 26.06.2013. godine (u daljnjem tekstu: **Ugovor**), koji Ugovor tužitelj i dostavlja u prilogu tužbe.

Dokaz: Uvid u Ugovor o suradnji i pružanju usluga sklopljen između tužitelja i II. tuženika dana 26.06.2013. godine (dostavljen u spis predmeta u prilogu tužbe)

Iz navedenog Ugovora je razvidno da je isti sklopljen u Mađarskoj, u Budimpešti, kao i da su ugovorne strane odredbom članka 5. st. 1. Ugovora suglasno utvrdile da je za ugovor mjerodavno mađarsko pravo.

Također, skreće se pažnja da Ugovor u odredba članka 5. st. 3. sadrži **prorogacijsku klauzulu** kojom su ugovorne strane za slučaj spora odredile nadležnost „Peštanskog Okružnog suda – ili ovisno o nadležnosti Suda Glavnog Grada u Budimpešti – prema članku Pt. 41. § Građanskog zakonika“.

Osim toga, u predmetnom slučaju mjesto ispunjenja Ugovora je Mađarska, gdje je mjesto sjedišta, odnosno, poslovnog nastana II. tuženika, te gdje su ugovorene usluge i pružane od strane tužitelja. Utoliko bi i eventualni štetni događaj koji spominje tužitelj, da je do njega i došlo, nastao u u Mađarskoj, a ne u mjestu sjedišta tužitelja, kako to u tužbi navodi tužitelj.

Dokaz: Uvid u Ugovor o suradnji i pružanju usluga sklopljen između tužitelja i II. tuženika dana 26.06.2013. godine (dostavljen u spis predmeta u prilogu tužbe)

Utoliko, kako je predmetni spor nastao u svezi s navedenim Ugovorom, a stranke su pisanim putem prije utuženja u izričito prorogirale stvarnu i mjesnu nadležnost suda u Mađarskoj (kao i primjenu mađarskog prava), a niti iz ostalih gore spomenutih okolnosti predmetnog slučaja, čak i da nema navedene prorogacijske klauzule, ne proizlazi da bi za suđenje u ovom sporu bio nadležan sud u Republici Hrvatskoj, **II. tuženik predlaže Trgovačkom sudu u Splitu da se odmah oglasi nenadležnim, ukine provedene radnje u postupku i odbaci tužbu** temeljem čl. 16. st. 3. Zakona o parničnom postupku (S.L. 4/77, 36/1977, 6/1980, 36/1980, 43/1982, 69/1982, 58/1984, 74/1987, 57/1989, 20/1990, 35/1991, N.N. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 148/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, nadalje u tekstu: **ZPP**).

Posebno o navodima tužitelja o potpunoj atrakciji nadležnosti

Vezano za navode tužitelja kojima nadležnost naslovnog suda opravdava pozivom na pravila o potpunoj atrakciji nadležnosti jer da su tuženici materijalni suparničari, II. tuženik ističe da su tumačenja tužitelja u ovom dijelu u potpunosti neosnovana i nepravilna.

Naime, II. tuženik, I. tuženik i III. tuženik nisu materijalni suparničari, jer su materijalni suparničari oni koji se **prije i izvan parnice** u određenoj pravnoj ili stvarnoj vezi s obzirom na predmet spora, a tuženici to nisu, već tužitelj tek isto oportuno (za potrebe ovog postupka) nastoji prikazati.

Tužitelj u tužbi navodi da bi II. tuženik bio u pravnoj zajednici s ostalim tuženicima „jer su solidarno odgovorni za ispunjenje obveze naknade štete“, iako se njihova „solidarna odgovornost“ očituje samo u tome što je tužitelj na taj način postavio svoj tužbeni zahtjev prema tuženicima.

Iz takvog tumačenja tužitelja slijedi da je u bilo kojem slučaju dovoljno u tužbi navesti da tužitelj određene tuženike smatra solidarno odgovornim da bi takvi tuženici postali materijalnim suparničarima, te da bi tada automatski došlo do potpune atrakcije najjačeg tipa, koja – prema iznesenom stavu tužitelja – očito derogira ne samo odredbe ZPP-a o stvarnoj i mjesnoj nadležnosti sudova u Republici Hrvatskoj, već i odredbe Zakona o međunarodnom privatnom pravu, Uredbi EU koje reguliraju pitanja nadležnosti, pa i sporazum ugovornih strana o (međunarodnoj) nadležnosti za slučaj spora.

Jasno je da je takvo tumačenje tužitelja nepravilno, te da tužitelj pokušava oportuno protumačiti pravila o atrakciji nadležnosti veoma ekstenzivno, u svoju korist.

Međutim, II. tuženik ističe da, sve da tuženici i jesu materijalni suparničari u predmetnom slučaju, isto i dalje ne bi bilo od značaja za pitanje nadležnosti u ovom postupku, a budući da čl. 50. ZPP određuje da, „*ako je jednom tužbom tuženo više osoba (članak 196. stavak 1. točka 1. ZPP), a za njih ne postoji mjesna nadležnost istog suda, nadležan je sud koji je mjesno nadležan za jednog od tuženika*“. Iz navedene odredbe jasno slijedi da materijalno suparničarstvo može utjecati samo na promjenu mjesne nadležnosti, a ne i stvarne nadležnosti, i to između stvarno nadležnih sudova Republike Hrvatske.

Stoga u ovom slučaju nema mjesta primjeni pravila o potpunoj atrakciji nadležnosti na način koji opisuje tužitelj, na koja se pravila tužitelj uostalom prilično neodređeno i paušalno poziva, već se radi o konstrukcijama u isključivom interesu tužitelja, a na štetu II. tuženika i drugih parničnih stranki.

III Prethodno neobraćanje tužitelja II. tuženiku radi pregovora oko mirnog rješenja spora

II. tuženik nadalje ukazuje na to da su tužitelj i II. tuženik odredbom članka 5. st. 3. Ugovora odredili da su „sva moguća sporna pitanja strane obvezne najprije riješiti pregovorom, na miran način“.

Dokaz: Uvid u Ugovor o suradnji i pružanju usluga sklopljen između tužitelja i II. tuženika dana 26.06.2013. godine (dostavljen u spis predmeta u prilogu tužbe)

Navedena odredba očito nije unesena u Ugovoru bez razloga, već je svrha navedene odredbe upravo izbjegavanje nepotrebnih sudskih sporova i s tim povezanih troškova i komplikacija, a koji se mogu pokušati izbjeći na način da ugovorne strane nastali spor pokušaju prethodno riješiti pregovorima i na miran način.

Međutim, tužitelj se prije podnošenja predmetne tužbe sudu uopće nije obratio II. tuženiku s ikakvim zahtjevom, već je bez ikakvog prethodnog kontakta ili pitanja II. tuženiku pokrenuo ovaj sudski spor, čime, sebi i tuženicima stvara moguće bespotrebne sudske troškove, te preuranjeno i moguće bez prave potrebe angažira i opterećuje pravosudna tijela Republike Hrvatske (koja su uostalom nenadležna za rješavanje ovog spora, kako je objašnjeno pod gornjom točkom II ovog odgovora na tužbu).

Obzirom da tužitelj nije poštovao proceduru prethodnog pokušaja mirnog rješenja spora predviđenu člankom 5. st. 3. Ugovora, a koja je procedura ugovorena kao pretpostavka za eventualno kasnije pokretanje odgovarajućeg postupka pred (nadležnim) sudom, **predlaže se sudu tužbu odbaciti zbog nepostojanja ugovorenih pretpostavki za njeno podnošenje**. Podredno, predlaže se iz istog razloga odbiti tužbeni zahtjev tužitelja.

IV Tužba ne sadrže sve što je potrebno da bi se po njoj moglo postupiti; nepravilna naznaka vrijednosti predmeta spora

II. tuženik ističe da predmetna tužba ne sadrži sve što je potrebno da bi se po njoj moglo postupiti.

Prije svega se ističe da je tužitelj u tužbi pogrešno, odnosno, nepotpuno naznačio tvrtku tužitelja, što je dovelo do toga da i sud dalje, u predmetnom rješenju od 14.05.2021. godine, pogrešno naznači II. tuženika. Naime, tvrtka II. tuženika nije Adria Fejlesztési, već Adria Fejlesztési Korlátolt Felelősségű Társaság, odnosno, skraćena tvrtka Adria Fejlesztési Kft.

Osim toga, vrijednost predmeta spora u tužbi nije naznačena pravilno, sukladno odredbama ZPP-a i općeprihvaćenoj sudskoj praksi. Naime, kada je tužbeni zahtjev izražen u stranoj valuti, tada se vrijednost predmeta spora utvrđuje prema kunskoj protuvrijednosti toga iznosa u vrijeme podnošenja tužbe, prema tečaju koji je vrijedio toga dana.

Stoga se predlaže naslovnom sudu da tužbu vrati tužitelju radi ispravka i dopune sukladno gore navedenom, a temeljem čl. 109. ZPP.

V O meritumu spora

Opreza radi, a za slučaj da naslovni sud ne odbaci tužbu podnesenu u ovom predmetu kako je predloženo pod gornjim točkama II i III ovog odgovora na tužbu, II. tuženik se u nastavku očituje o meritumu spora kako slijedi.

II. tuženik u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja, te ističe da su svi navodi tužitelja iz tužbe neistiniti i neosnovani, osim činjenice da je tužitelj s II. tuženikom bio u poslovnom odnosu iz Ugovora, pri

FILIP RADOLOVIĆ

ODVJETNIK • ATTORNEY AT LAW • AVVOCATO • ABOGADO

čemu II. tuženik naravno osporava da bi se radilo o fiktivnom, odnosno, prividnom ugovoru, a kako to proizlazi iz tužbenih navoda tužitelja, već su fakturirane i naplaćene usluge i prethodno uredno izvršene.

Međutim, kako tužitelj u prilogu svojeg podneska nije dostavio pojašnjenje i dokaze (račune i ostalu pripadajuću dokumentaciju) radi obrazloženja na koje se od pruženih usluga i račune njegovo potraživanje odnosi, II. tuženik se u ovom trenutku nije u mogućnosti detaljnije očitovati na navode tužitelja u tom dijelu. Treba naime uzeti u obzir da poslovni odnos tužitelja i II. tuženika temeljem predmetnog Ugovora traje još od 2013. godine, više od 8 godina, pa se II. tuženik na navode tužitelja ovom dijelu može očitovati tek nakon što tužitelj svoje navode pojasni i dokaže.

II. tuženik ističe da su i drugi navodi tužitelja u najvećem dijelu nedokazani, te skreće pažnju da je na tužitelju da dokaže iznesene činjenice, a ne na tuženicima da dokazima opovrgavaju njegove nepotkrijepljene navode.

Nakon što tužitelj svoje navode potkrijepi odgovarajućim dokazima, i II. tuženik će se biti u mogućnosti specifičnije se očitovati na iste, sve naravno pod pretpostavkom da sud prethodno ne odbaci tužbu.

Osim toga, II. tuženik ovdje smatra potrebnim napomenuti kako je iz predmetne tužbe očito da tužitelj ima određenih neriješenih pitanja ili sporova s prethodnim članovima svojih organa, ali II. tuženik smatra da bi tužitelj onda te odnose trebao riješavati samostalno s navedenim osobama, a ne u navedene sporove miješati II. tuženika, koji je očito koletaralna žrtva u sukobu aktualnih i prethodnih članova uprave i drugih organa tužitelja.

U svakom slučaju, tužitelj ističe da u predmetnom slučaju nisu ostvarene pretpostavke odgovornosti za štetu sukladno odredbama Zakona o trgovačkim društvima na koje se tužitelj poziva, a niti eventualno temeljem odredbi Zakona o obveznim odnosima ili drugih važećih propisa.

VI Prigovor zastare

II. tuženik ovim putem podnosi i prigovor zastare potraživanja tužitelja.

VII Prijedlozi II. tuženika

Obzirom da su tužba i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovani i nedokazani, predlaže se sudu da, ako prethodno ne postupi sukladno prijedlogu II. tuženika da tužbu tužitelja odbaci, tužbeni zahtjev tužitelja odbije u cijelosti kao neosnovan, uz obvezu tužitelju da II. tuženiku naknadi parnični trošak.

Adria Fejlesztési Kft., koje zastupa

II. tuženik potražuje naknadu parničnih troškova od tužitelja sukladno nižem troškovniku:

1.	Sastav odgovora na tužbu	7.540,00 kn
2.	PDV 25%	1.885,00 kn
UKUPNO		9.425,00 kn
<i>uvećano za sudske pristojbe prema odluci suda</i>		